

Sygn. akt III KRS 35/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

w sprawie z odwołania M. S.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 11 marca 2015 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w K. ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2014 r., poz. 359,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 lipca 2015 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 11 marca 2015 r. Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę Nr [...], którą postanowiła przedstawić Prezydentowi RP kandydaturę sędziego sądu rejonowego K.L. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w K. (pkt I) i nie przedstawić innych kandydatur (pkt II).

Rada analizując kandydaturę odwołującej się odnotowała, że uzyskała ona bardzo dobrą opinię sędziego wizytatora, oceny dobre ze studiów i egzaminu sędziowskiego, jednogłośnie pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...], a także posiada ponad dziesięcioletnie doświadczenie wynikające z pracy na stanowisku sędziego sądu rejonowego. Jednocześnie Rada zauważyła, że kandydatka nie uzyskała poparcia na Zgromadzeniu Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], choć liczba głosów oddanych za jej kandydaturą była znaczną. W trakcie posiedzenia w pierwszym głosowaniu na kandydaturę odwołującej się oddano 3 głosy „za”, 2 głosy „przeciw” oraz 12 głosów „wstrzymujących się”. Tym samym jej kandydatura uzyskała trzecią w kolejności największą liczbą głosów „za”, po kandydaturze K. L., na którą oddano 17 głosów „za”, przy braku głosów przeciwnych i głosów wstrzymujących oraz kandydaturze Z. D., na którą oddano 6 głosów „za”, 2 głosy „przeciw” i 8 głosów „wstrzymujących się”. W drugim głosowaniu żaden z kandydatów, tj. odwołująca się jak i Z. D., nie uzyskał bezwzględnej większości głosów. Na kandydaturę odwołującej się oddano 8 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” oraz 9 głosach „wstrzymujących się”. Uwzględniając wyniki obydwu głosowań Krajowa Rada Sądownictwa udzieliła poparcia wyłącznie kandydaturze K. L..

W odwołaniu zaskarżono uchwałę Nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 marca 2015 r. w zakresie pkt. II podpunkt 12, tj. w przedmiocie nie przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na wolnym stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w K. ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2014, poz. 371 kandydatury M. S..

W odwołaniu zarzucono naruszenie:

„§ 12 ust. 4 pkt. 1) w zw. z ust. 6 regulaminu szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały Nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 6 lutego 2015 r. (Dziennik Urzędowy R.P. z 2015 r., poz. 304), oraz art. 22 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2011 r. Nr 126, poz. 714, ze zm.) poprzez nie zastosowanie procedur wynikających z powyższych uregulowań, w sytuacji gdy podczas przeprowadzonego ponownego głosowania na posiedzeniu w dniu 11 marca 2015 r. na kandydaturę odwołującej się oddano największą liczbę głosów, co oznacza -

wedle treści § 12 ust. 4 pkt. 1) w zw. z ust 6 regulaminu szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa - że powinno zostać przeprowadzone jedno dodatkowe głosowanie nad kandydaturą, która uzyskała największą liczbę głosów, w tym wypadku nad kandydaturą odwołującej się;

art. 45 ust. 1 Konstytucji przez niepotrzebne przedłużenie procedury nominacyjnej sędziego, nie obsadzenie wolnego stanowiska sędziego w Sądzie Okręgowym w K., co niewątpliwie wpłynie na tempo rozpoznawania spraw przez ten Sąd w sytuacji dużego obciążenia pracą sędziów, przy jednoczesnym braku wsparcia kadrowego osobą nowego sędziego, wobec nie obsadzenia wolnego stanowisku w tym Sądzie”.

W uzasadnieniu odwołująca się wyjaśniła, że ma świadomość, iż ww. regulamin szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa został uchwalony 6 lutego 2015 r., ogłoszony 3 kwietnia 2015 r. i wszedł w życie po wydaniu zaskarżonej uchwały oraz, iż Krajowa Rada Sądownictwa w dniu 11 marca 2015 r. obradowała w oparciu o regulamin stanowiący załącznik do uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 lipca 2011 r. Argumentowała jednak, że skoro przepisy regulaminu są przepisami prawa procesowego, to należy je stosować z chwilą wejścia w życie, tj. od dnia 18 kwietnia 2015 r. i przepisy te mogą być wzięte pod uwagę przy rozpoznawaniu przez Sąd Najwyższy niniejszego odwołania. Ponadto wskazała, że uchylenie uchwały Nr [...] w zaskarżonym zakresie przyczyni się do przyspieszenia obsadzenia wolnego stanowiska w Sądzie Okręgowym w Krakowie, co zapewni obywatelom w większej mierze realizację prawa do rozpatrzenia przez sąd sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o oddalenie odwołania w całości. W odpowiedzi na odwołanie podkreślono, że uchwała Nr [...] w sprawie szczegółowego trybu działania Krajowej Rady Sądownictwa została ogłoszona w Monitorze Polskim z dnia 3 kwietnia 2015 r. z jednoczesnym wskazaniem w jej paragrafie drugim, że wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Ponadto, że z faktu nie obsadzenia stanowiska sędziowskiego w ramach danej procedury nominacyjnej nie można wysnuwać wniosku o naruszenia prawa obywateli do rozpatrzenia sprawy przez sąd bez nieuzasadnionej zwłoki. Prawem Krajowej Rady Sądownictwa jest bowiem nieobsadzenie wakujących stanowisk

sędziowskich w sytuacji gdy uzna, że żaden z kandydatów nie spełnia w wystarczającym stopniu przesłanek wyboru, a ponowne postępowanie nominacyjne dotyczące obsady jednego wolnego stanowiska sędziowskiego w Sądzie Okręgowym w K. umożliwi dokonanie optymalnego wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nie mieć uzasadnionych podstaw.

Zaskarżonej uchwale KRS zarzucono naruszenie § 12 ust. 4 pkt 1 w związku z ust. 6 regulaminu szczegółowego trybu działania KRS, stanowiącego załącznik do uchwały NR [...] KRS z dnia 6 lutego 2015 r. (M.P. z 2015 r., poz. 304) oraz art. 22 ustawy o KRS. Należy więc stwierdzić, że powyższy regulamin wraz z uchwałą KRS wszedł w życie w dniu 18 kwietnia 2015 r. Tymczasem zaskarżona uchwała została podjęta w dniu 11 marca 2015 r. Wynika z tego jednoznacznie, że nie mógł zostać uwzględniony zarzut oparty na podstawie prawnej, która nie obowiązywała w dniu podejmowania kwestionowanej uchwały. Odwołująca się ma zresztą tego świadomość. Nie jest jednak w żadnym razie dopuszczalne zastosowanie nieobowiązującej w dniu 11 marca 2015 r. uchwały przez Sąd Najwyższy przy rozpatrzeniu odwołania. Z tego również względu bezprzedmiotowy staje się zarzut naruszenia art. 22 ustawy o KRS.

Chybiony jest także zarzut naruszenia 45 ust. 1 Konstytucji RP. Przepis ten stanowi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Zarzut powyższy należało ocenić jako całkowicie bezpodstawny. Stwierdzenie, że uchylene zaskarżonej uchwały zapewni obywatelom lepszą realizację prawa przewidzianego w art. 45 ust. 1 Konstytucji jest co najmniej niezbyt zrozumiałe. Odwołującej się chodzi przecież o to, by została ona powołana na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w K.. Nie jest możliwe by niepowołanie na to stanowisko naruszało prawo do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Należy także stwierdzić, że stanowisko to zostanie obsadzone w kolejnym postępowaniu.

Na podstawie powyższego należało przyjąć, że odwołującej się chodziło o wzruszenie zaskarżonej uchwały KRS poprzez zarzuty, które okazały się całkowicie nieuzasadnione.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.